

lem den nuværende Skat og den Skat, her er foreslaaet, er for hvert Trin. Jeg har til Dels nævnt det i det foregaaende.

Imidlertid er Forholdet det, at heller ikke denne Formueskat vil kunne indkomme i Aaret 1915—16, thi selv om — hvad jeg tør haabe — dette Lovforslag vedtages ret snart af den høje Rigsdag, vil Skatten kun kunne opkræves for Landets Vedkommende med Halvdelen og for Københavns Vedkommende for tre Kvartaler og vil altsaa ikke indbringe det, her er Tale om. Statslaanet er jo paa 60 Mill. Kr., og 4 pCt. deraf er 2,400,000 Kr., hvortil kommer Afdrag, som er 1½ Mill. Kr. om Aaret. Det bliver 3,900,000 Kr. om Aaret, hvorved dog er at mærke, at i indeværende Aar skal der kun afdrages een Gang, altsaa falder 750,000 Kr. bort. Endvidere maa jeg gøre opmærksom paa, at selve Renteafdraget er faldende, idet Renten, naar der hvert Aar afbetales 1½ Mill. Kr., bliver 60,000 Kr. mindre hvert Aar. Men jeg tør ikke vente, at der af de 2½ Mill. Kr., der er beregnede for Formue- og Indkomstskatten, indkommer mere end maaske 1½ Mill. Kr., og Arveafgiften vil maaske ikke give mere end ½ Mill. Kr.; det er altsaa under det, man maa have, hvis man i næste Finansaar skal skaffe en tilstrækkelig Indtægt. Foruden det nævnte Statslaan er der jo udstedt for 10 Mill. Kr. Statsbeviser, hvoraf Renten er 500,000 Kr., og man kan ogsaa tænke sig den Mulighed, at man vil komme til at optage yderligere Laan under en eller anden Form — jeg kan ikke vide, hvad den Finansminister, der sidder til Oktober, vil tænke om dette, men hvis denne Verdensstilling varer, hvis Krigen bliver ved, kan der tænkes noget saadant. Det er da bedst at være forsynlig, og derfor er det, at det tredie Skattelovforslag fremsættes i Dag, nemlig *Forslag til Lov om en overordentlig Indkomstskat til Staten i 1915*. Dette Lovforslag vil skattelegge dels Personer og dels Aktieselskaber samt Kommanditaktieselskaber. De sidste er medtagne, skønt der neppe er mange af dem her i Landet — maaske ingen —, men Ordet anvendes i den nu-gældende Lov om Indkomst- og Formueskat, og det vilde være betænkeligt ikke at medtage dem. Hvad Personer angaar, skal efter dette Lovforslag saadanne Personer skattelegges, som er ansatte til en skattepligtig Indkomst for Skatteaaret 1915—16 af 15,000 Kr. eller derover. Ved skattepligtig Indkomst — maa jeg straks sige dette — forstås i Lovforslaget, og

altsaa i hvad jeg her siger, Indkomst uden de lovmæssige Fradrag baade for Personer og Aktieselskaber. Personer, der altsaa har over 15,000 Kr. i Indtægt, skal betale 10 pCt. af den Merindtægt, som de har efter denne Skatteansættelse i Sammenligning med Gennemsnittet af deres skattepligtige Indkomst i de to foregaaende Aar. For det første gaar man ud fra, at den Mand, der har 15,000 Kr. eller derover i Indtægt, er velstillet, og dernæst skal han i dette Aar have en større Indtægt end Gennemsnittet af de to foregaaende Aar. Da udreder han 10 pCt. af denne Merindtægt, dog saaledes, at der, for saa vidt Merindtægten er under 20,000 Kr., fradrages 12,000 Kr. Dernæst falder Fradraget, indtil der for en Merindtægt af 100,000 Kr. kun skal fradrages 1,000 Kr.; det falder altsaa ganske lempeligt med 1,000 Kr. efter en Skala, som jeg synes vil være alt for lang at oplæse her, og som man vel ogsaa kan tænke sig til. Jeg tror ogsaa, jeg lettere kan oplyse det høje Ting om, hvad Tanken er, ved nogle Eksempler. En Mand — vi kan f. Eks. sige en Ostehandler —, som i 1912 og 1913 har haft 4,000 Kr. i gennemsnitlig Indtægt og i 1914 har haft 20,000 Kr. i skattepligtig Indkomst, har altsaa haft 16,000 Kr. mere i Indtægt end hans gennemsnitlige Indtægt i de to foregaaende Aar. Deri fradrages 12,000 Kr., og han skal altsaa betale 10 pCt. i Skat af 4,000 Kr., det vil sige 400 Kr. Lad mig tage en Hestehandler — for at tilfredsstille den almindelige Opinion her i Landet — og sætte, at han i 1912 og 1913 havde haft 10,000 Kr. i ordinær gennemsnitlig Indtægt. Hvis han da i 1914 har 80,000 Kr. i skattepligtig Indkomst, vil der blive fradraget for ham 4,000 Kr. i hans Merindtægt, der var 70,000 Kr., og han kommer altsaa til at betale i Skat 10 pCt. af 66,000 Kr., det vil sige, at han kommer til at betale 6,600 Kr. i Skat for Aaret 1915. En Godsejer, som har haft en gennemsnitlig Indtægt af 50,000 Kr. i de foregaaende Aar, og hvis Indtægt er steget til 80,000 i 1914, skal betale Skat af de 30,000 Kr. minus 9,000 Kr., som fradrages efter Skattetrinrækken, altsaa af 21,000 Kr. Skatten heraf vil altsaa udgøre 2,100 Kr. Jeg antager, at disse Eksempler vil oplyse, hvorledes man rammer Merindtægten og fradrager det, som kunde være en rimelig Merindtægt for en Mand ifølge hans Bedrift og almindelige Forhold. Jeg skal siden sige nogle almindelige Ord om Skattens Formaal.